

De kracht van het leven

(Een Italiaans gedicht van Irene Vella)

Het was 11 maart 2020,
straten waren leeg,
winkels waren dicht
en mensen bleven thuis

Maar de lente wist van niets
En bloemen bleven uitlopen en opengaan
En de zon bleef stralen
En de zwaluwen keerden terug
En de hemel kleurde rood en blauw

's Ochtends werd het brooddeeg gekneet
en in de oven geschoven
Het werd steeds later donker
en 's ochtends drong het licht vroeger binnen
door de kieren van de ramen

Het was 11 maart 2020
jongeren studeerden online
En 's middags wachtte zoals gebruikelijk het online spel

Het was het jaar waarin je alleen naar buiten mocht
om boodschappen te doen
Al gauw ging alles dicht
Ook de kantoren
Het leger begon alle uitgangen en landsgrenzen te bewaken
Want er was niet genoeg plaats voor iedereen in de ziekenhuizen
En mensen werden ziek

Maar de lente wist van niets
en de scheuten bleven uitlopen

Het was 11 maart 2020
Het verplichtte iedereen om in quarantaine te gaan
Opa's en oma's, families en ook jongeren
Toen werd het echt angstig
En alle dagen leken op elkaar

Maar de lente wist van niets
en de rozen bloeiden opnieuw

Men herontdekte het genot om samen te eten
Om te schrijven en de verbeelding de vrije loop te laten
Om te lezen en je te laten meeslepen door de fantasie
Er waren er die een nieuwe taal leerden
die gingen studeren
en opnieuw het laatste ontbrekende doctoraalexamen erbij pakten

Er waren er die begrepen
wat het is om echt met volle aandacht lief te hebben
die stopten met onwetendheid voor lief te nemen
die het kantoor sloten
en een eethuisje openden met maar acht couverts

Er waren er die dokter werden om eenieder te kunnen helpen
die het morgen nodig zou kunnen hebben

Het was het jaar
waarin men het belang van een goede gezondheid inzag
en van oprechte genegenheid

Het jaar waarin de wereld leek stil te staan
En waarin de economie te gronde ging

Maar de lente wist van niets
en de bloemen maakten plaats voor vruchten

En toen kwam de dag van de bevrijding
We zaten voor de televisie
en de premier vertelde live op alle media
dat de noodtoestand ten einde was
En dat het virus had verloren
Dat we allemaal samen hadden gewonnen
En toen gingen we de straat op
Met tranen in onze ogen
Zonder mondkapjes en handschoenen
onze buurman omhelzend
alsof het onze broer was

Dat was het moment dat het nieuwe jaargetij aanbrak
omdat de lente het niet wist
en was doorgedaan om er te zijn

Ondanks alles
Ondanks het virus
Ondanks de angst
Ondanks de dood
Omdat de lente van niets wist
En iedereen leerde
Wat de kracht van het leven is